אין בין יו"ט לשבת כו'. ותע"פ דפכ' משלין (ביצה דף לז: ושם) ולקמן בפ' כל הכלים (דף קכד: ושם) מוקמינן לה בכ"ש דלת בכ"ה הא לחמרי מתוך שהותרה הנערה לעורך הותרה נמי שלח לעורך מ"מ דמי טפי יו"ט לשבת הואיל ולא שריא שלח דכריס אלא מטעם שהותרה לעורך לוכל נפש:

השתא חמש שרין כו'. בפרק קמח דסוכה (ד' נ: ושם) גבי רבי יהודה מכשיר עד לרבעים וחמשים אמה לא פריך השתא חמשים כו' וכן בריש תע"פ (כתובות דף מ: ושם) גבי לכל חכמים חומרים משהה לחדש עם לשמח לפיל שמיני ושלשה שניים בלח כתובה וברחה לר"י דכל היכא דפשיעתא ליה דבעי למימר לפי' מוכח לה פריך לכל הכא ליכא לפרוכי ד' וה' לפיל טובא דת"כ התרמה שדלי המסומר וכן בפרק בעת כותים (יבמות דף לז: ושם) פריך [גבי] וכמה היא קישוייה ר' מאיר לומר לפיל מ' וג' יום לליכא למימר לפיל טובא דלין שבת שיחשב דס קישוי מיום מחילת עיבורה ומשמע ליה בכל הני דשיטורא בתרא דוקא ולהכי פריך לימא שיטורא בתרא ולא לימא שיטורא קמא ולקמן בפרק מפנין ד' וה' קופות (דף קכו:) פריך כמי השתא חמש שרי ד' כו' משמע ליה דטפי לה שריגן משום טורח שבת ומשני רב מסדל ד' מאוחר קטן חמש מאוחר גדול ומשהאחר משני ד' וה' לפיל טובא כלאחרי חיכא דסבר לפיל טובא מי לפטור ובלבד שלא יגמור לח האוחר פי' קרקעית האוחר משום לשוויי גומות וכדאחרן התם ות"ח בפרק לעש"ם (כתובות דף סי: ושם) אחרינן חיטור ויוק והוק לפיל ד' וה' שניס ולא פריך לה על גב דהוי דוקא מדפריך התם מחבילתו על כתפו ומשני לידי ולידי חד שיטורא וי"ל הא בכחום הא בברית והא דאחרינן בפרק הזורע (חולין דף קלב:) כהן טבח שחים וג' שבחות פטור מן המתנות מכלן ואוקי חייב בחמשת אחרון ר"י דנקט שחים לרבי לחים ליה בהשת על יבמתו (יבמות דף סד:) דבתרי זימני הויא חזקה וג' (ערכב"ג*): דעבר

*(משלחין "כלים בי"ט בין תפורין בין שאינן תפורין) "אבל לא סנדל המסומר "ולא מנעל שאינו תפור {"בי"ט} בשבת מ"ט, דא"כא כינופיא, בי"ט נמי איכא כינופיא "לתענית צבור איכא כינופיא ליתסר: מעשה כי הוה בבינופיא דאיסורא הכא כינופיא דתדירא הוה ואפילו לר' *חנינא בן עקיבא *דאמר לא אסרו אלא בירדן ובספינה וכמעשה שהיה, הני מילי ירדן דשאני משאר נהרות אבל י"ט ושבת כי הדדי נינהו *דתנן אין בין י"ט לשבת אלא אוכל נפש בלבד; א"ר יהודה אמר שמואל לא שנו אלא לחזק אבל לנוי מותר, וכמה לנוי ר' יוחנן אמר חמש בזה וחמש בזה וא"ר חנינא אמר שבע בזה ושבע בזה, א"ל ר' יוחנן לרב שמן בר אבא אסברא לך לדידי שתים מבאן ושתים מבאן ואחת בתרסיותיו לר' חנינא נ', מבאן וג' מבאן ואחת בתרסיותיו מיתיבי סנדל הנומה עושה לו שבע דברי רבי נתן, ורבי מתיר בי"ט, בשלמא לרבי חנינא הוא דאמר כרבי נתן אלא ר' יוחנן דאמר כמאן? הוא דאמר כר' נהוראי דתניא ר' נהוראי אומר ה' מותר ושבע אסור א"ל א"פה לרבה בר בר חנה אתון תלמידי רבי יוחנן עבידו כר' יוחנן אנן נעביד כרבי חנינא, בעא מיניה רב הונא מרב אשי-חמש מהו: א"ל אפילו ז' מותר ט' מאי: א"ל אפילו ח' אסור, בעא מיניה הוא רצענא מרבי אמי תפרו מבפנים מהו: א"ל מותר לא ידענא מ"ט, אמר רב אשי ולא ידע מר מ"ט, בין דתפרו מבפנים הוי ליה מנעל בסנדל גזרו ביה רבנן במנעל לא גזרו ביה רבנן. בעא מיניה ר' אבא בר זבדא מר' אבא בר אבינא עשאו כמין *כלבום מהו? א"ל מותר, איתמר נמי אמר רבי יוסי בר' חנינא עשאו כמין כלבום מותר. א"ר ששת חיפהו כולו במסמרות בדי שלא תהא קרקע אוכלתו מותר

מותר תניא כוותיה דרב ששת *לא יצא האיש בסנדל המסומר ולא יטייל מבית לבית אפילו ממטה למטה, אבל מטלטלין אותו לכסות בו את הכלי ולסמוך בו כרעי המטה ור' אלעזר בר' שמעון אוסר. נשרו רוב מסמרותיו ונשתייר בו ד' או ה' מותר, ורבי מתיר עד שבע. *חיפהו בעור מלמטה וקבע לו מסמרות מלמעלה מותר. עשאו (ג)כמין כלבום או) כמין טס או כמין יתד או שחיפהו כולו במסמרות כדי שלא תהא קרקע אוכלתו מותר הא גופה קשיא אמרת "נשרו רוב מסמרותיו-אע"ג דנשתיירו בהן טובא, והדר תני "ארבע או חמש אין, טפי לא: א"ר ששת לא קשיא כאן שנגממו כאן שנעקרו: ארבע או חמש מותר: השתא חמש שרי, ארבע מיבעיא? א"ר חסדא ארבע מסנדל קטן, וחמש מסנדל גדול: והתניא רבי יוחנן נמי לא קשיא נוטה שאני. אמר רב מתנה ואמרי לה אמר רב אחדבוי בר מתנה אמר רב מתנה אין הלכה בר' אלעזר בר' שמעון, פשימא *יחיד ורבים הלכה כרבים! מהו דתימא מסתברא טעמא דרבי אלעזר בר' שמעון בהא, קמ"ל. אמר רבי חייא אי לאו דקרו לי 'בבלאי שרי איסורי' שרינא ביה טובא, וכמה? כפומבדיתא אמרין עשרין וארבע, בסורא אמרין עשרין ותרתין, אמר רב נחמן בר יצחק וסימניך עד דאתא מפומבדיתא לסורא חסר תרתי: ולא ביחיד בזמן שאין ברגלו מכה:

כשעלה מכבל ללתן ירחל ובא דרך סוריא מפומבדיתא: **מסר מרחי** . נפלו שחים ממסמרותיו בדרך: **לסורא חסר** . (תרתי) דומה לגל לומה: הא

*) [ע"ע תוס' שיטוין כ. ד"ה עד ותוס' יומא כג. ד"ה שחים ותוס' סוכה כ: ד"ה עד ותוס' כתובות מ. ד"ה שחים ודף ס. ד"ה רבי יהושע ותוס' ע"ז ע"ש: ד"ה כשעלה ותוס' נדה נז: ד"ה תרנגיס הא

משלחין כלים בי"ט בין תפורין בין שאינן תפורין אבל לא סנדל המסומר . תלמא לאו בר מצטלי' בי"ט הוא דהא קתני סתם כל שלאותיון בו בי"ט **מטלטלין** : **אפילו** טוטיון בו בי"ט מטלטלין לאומה : **לרבי חנינא בן עקיבא** . בפרק חומר בקדם גבי טבח מי חטאת ואפר חטאת בירדן ובספינה שנמצא כזית מן המת תחוב בקרקעית' של ספינה ועטמתו וקאמרי רבנן דגזרו שלא יעביר אדם מי חטאת בספינה ולא על הגשר ולא ישיטם על פני המים לחד ירדן ולחד שלא נהרות ופליג ר' חנינא ואמר לא אסרו אלא בירדן ובספינה ולא גזרו שלא נהרות אחרים כירדן דשאני ירדן דתדירא טובא ולא גזרו מחמת מחורט לין להם לגזור שלא מצין המחורט : **דשלחי מסלה נפרות** . בחוהב לו בעומק : **שלא לחזק** . שמסמרותיו נעשו לחזק הסקב שקורין שוו"ח עם הפנחת שקורין חילפייל"ח שלבל נעני מוחר שלא גזרו שלא מצין המחורט והכהו לחזק היו כסתם מסמרים דסנדל : **שתים מבאן** . לגד חיטון: שמד ברחבו לגד התלכטות ואחד לגד עקיבו, וסתים מכאן לגד פנימי לעבר בין הרגלים : **תרסיותיו** . לשוטוחיו : **סנדל הנומה** . שתחתון שלו ליט שוה שעב מלד זה ודק מלד זה וכשדורס טוטה לגד הדק ונריך להגביהו שיהא שוה לגד שבעדו : **מיפס** . שם חכס ובמו של ר' ליחכה דפומבדיתא הוה* : **תפרו מבפנים** . שנתן מעגל של עור לפנים מן הסנדל תפרו פורלל"ן בלע"ז : **מוחר** . שמעתי מרבי יוחנן ומעמא לא ידענא. **מוחר** . לקבוע בו מסמרים מבחון : **עשאו** . למסמר כמין כלבום בלע"ז פלינפויל"ן שני רחשין חדין וכפופין ומעת שני רחשים בעין כדאמרי' בסוטה (יב:) כלבום של ברזל מעילין לה לתוך פיה : **מוחר** . הואיל ונשתנה משאר מסמרים, לפי שגזרו שלא מצין המחורט : **מיפסו** . ממשר רחב כמין טס או שעשאו שלש חד כמין יתד : **אע"ג דיפתר טוחת** . ובגלבד שיהיו **מעוט** : **שנגממו** . מלמעלה וקשוה ניכר בחוך הען לפילו טוחת שהיא **שנעקרו** . לגמרי שאין ניכר שהיה בו יותר, ל, או ה' [לין] טפי לא לוי"ה ולעון חבירו לימכל: **עומד שלמי** . שכוון לריכין לו להשוותו ולין לחד מהן **לחזק: כשהוא רואה** . לחלק: בין טוטה לשאין טוטה : **לרבי יוחנן נמי** . לקפרכת לעיל מינה ואמרי' דאמר כמאן דלימא מלי לחרוצי לעולם כרבי נתן ועולה שאני דהתם מחיר עד שבע לגבל לין טוטה, ה, ואו לא : **מסתברא טעמא** . לאסור לטלטל שמא יעלה : **בבלאי שרי איסורי** . דר' חייא מכבל הוה כלאמרינן בסוטה* עלו ר' חייא ובניו ויסדוה: **עד דאתא רבי חייא** .

רבינו הגנאל

ואפיקנא בסנדל מסומר אחד שבת ואחד יו"ט אסור דיו"ט ושבת כי הדדי נינהו : **האי דר'** תנינא בן עקיבא דאמר לא אסרו אלא בירדן ובספינה . **וכמעשה** שהיה מפורש בימות פרק האשה שהלכה היא ובעלה למדינת הים . מעשה באחד שהיה מעביר מי חטאת ואפר חטאת בירדן ובספינה ונמצאת כזית מת תחוב בקרקעיתה של ספינה. באותה שעה אסרו לא ישא אדם מי חטאת ואפר חטאת וייעבירם בירדן ובספינה [ויצריך לעיין] התם כדי שיתברר לן השמועה היכא: קרי' סנדל המסומר לחוק שיהא מותר- מקצר משמרי"ק א ש ס ע ת י ה לאוקימה דאמרינן וכמה לנוי דשרי ר' יוחנן אמר ב' מכאן וב' מכאן וא' בתרסיותיו ר' חנינא אמר ג' מיכן ג' מכאן וא' בתרסיותיו וכו' חנינא קי"ל דר' יוחנן לגבי ר' חנינא תנינא תלמיד הוא . והא דאמר ליה אביי לרבה בר בר חנה אתון תלמידי דר' יוחנן (אתון) עבידו כר' יוחנן לאו משום דהלכה כר' יוחנן אלא מ ש ו ם דבאתריה דר' יוחנן ביותר מחשש נהגו בו איסור. ודברים המותרים ואחרים נהגו בהן איסור אי אתה רשאי להתירן בפניהם. *) ור' אבי נמי קם ליה כר' חנינא דשבע מותר והא דקתני ר' מחיר עד י"ג בנומה הוא. כגון שניעל עקבו ולדברי הכל. ור' חייא מחיר בה הרבה. בסורא אמרו כ"ב בפומבדיתא אמרו כ"ד. **תפרו** לסנדל מבפנים שרי משום דהוי ליה מנעל ואפנדל גזרו רבנן אפנדל לא גזרו . אמר כמין כלבום מותר . אמר רב ששת חיפהו כולו במסמרים כדי שלא יהא קרקע אוכל ממנו מותר תניא בווחיה דרב ששת לא יצא האיש בסנדל מסומר ולא יטייל בו מבית לבית כו' : **ולא** ביחיד בזמן שאין ברגלו **מכה** . ירושלמי אמר ר' אבא **מפני חשד שלא** יאמרו איש **פלוני** נפסק סנדלו **ואלאו** בבית שחיו: *) מדלכי לניעו ולא סכיים גוסק כמי מיניה כך כוונת מכ"ש ממי וכו' .

רב נסים גאון

הנושא את האשה בכתובות(קג): **ואפילו** חנניא בר עקיבא דאמר לא אסרו אלא בירדן ובספינה וכמעשה שהיה. זה ה מ ע ש ה עיקרו במעשה חנניה בפ' חומר בקודש (דף כג) ובימות בפרק האשה [שהלכה] היא ובעלה למדינת הים שלום ביתה לביטה(קטו) מאי מעשה שהיה דאמר רב יהודה אמר רב מעביר מי חטאת שהיה מעשה בארם אחד שהיה חטאת בירדן ובספינה ונמצא כזית מת תחוב בקרקעיתה של ספינה באותה שעה אסרו לא ישא אדם מי חטאת ואפר חטאת בירדן ובספינה . **ובמעשה** דרבי חנניא בן עקיבא דאמר לא אסרו אלא בירדן ובספינה . **וכמעשה** שהיה מפורש בימות פרק האשה שהלכה היא ובעלה למדינת הים . מעשה באחד שהיה מעביר מי חטאת ואפר חטאת בירדן ובספינה ונמצא כזית מת תחוב בקרקעיתה של ספינה. באותה שעה אסרו לא ישא אדם מי חטאת ואפר חטאת בירדן ובספינה : **ואפילו** בי"ט ושבת כי הדדי נינהו : **האי דר'** תנינא בן עקיבא דאמר לא אסרו אלא בירדן ובספינה . **וכמעשה** שהיה מפורש בימות פרק האשה שהלכה היא ובעלה למדינת הים . מעשה באחד שהיה מעביר מי חטאת ואפר חטאת בירדן ובספינה ונמצא כזית מת תחוב בקרקעיתה של ספינה. באותה שעה אסרו לא ישא אדם מי חטאת ואפר חטאת בירדן ובספינה : **ולא** ביחיד בזמן שאין ברגלו מכה **תנא** דבני מערבא אמר ר' אבא

הגהות הב"ח

(א) גמ' תמר ליה כר תני ולא : (ב) שם מלטטלה מוחר עמעו מם כלל ואינות (ג) שם כלבום לא ממחק : (ד) [מהדרין יג:] [תוס' ס"ה ותוס' יומא ס"ד]

גליון השי"ס

רשי"ו ד"ה ואפי' לר"ח בן מקבלי וכו' ועטמו . פי' לחשים ובמה נב ע"ח ד"ה תוס' ד"ה מי מחלה : [תוס' ס"ה ותוס' יומא ס"ד] [שם ע"ב]

מסורת השי"ס

כיצד ה: * אולי [מאי"ת] ד"ה ואי"ת אפי"ג [במשנה ליתא] ** אולי, אחר"כ ד"ה ואי"ת אפי"ג ואחר"כ בגמ' ד"ה ואי"ת אפי"ג [תוס' שם ס"ה] יבמות קסו: מגילה כב. לקמן קכד: קלו: מגילה ז: ביצה כח. לו: [תוס' דמגילי ס"ה] * חולין קלין ול נזל

הגהות הב"ח

(ה) גמ' תמר ליה כר תני ולא : (ב) שם מלטטלה מוחר עמעו מם כלל ואינות (ג) שם כלבום לא ממחק : (ד) [מהדרין יג:] [תוס' ס"ה ותוס' יומא ס"ד]

גליון השי"ס

רשי"ו ד"ה ואפי' לר"ח בן מקבלי וכו' ועטמו . פי' לחשים ובמה נב ע"ח ד"ה תוס' ד"ה מי מחלה : [תוס' ס"ה ותוס' יומא ס"ד] [שם ע"ב]

מסורת השי"ס

כיצד ה: * אולי [מאי"ת] ד"ה ואי"ת אפי"ג [במשנה ליתא] ** אולי, אחר"כ ד"ה ואי"ת אפי"ג ואחר"כ בגמ' ד"ה ואי"ת אפי"ג [תוס' שם ס"ה] יבמות קסו: מגילה כב. לקמן קכד: קלו: מגילה ז: ביצה כח. לו: [תוס' דמגילי ס"ה] * חולין קלין ול נזל